

طبقه کارگر و نئومالتوسیانیسم (۱)

در کنگره پزشکان پیروگوف (۲) روی مسئله سقط جنین توجه بسیاری شد و بحثی طولانی در گرفت. گزارش توسط لیخکوس تهیه شده بود، که ارقامی مبنی بر اجرای بسیار متداول سقط جنین در ممالک به اصطلاح متمدن کنونی ذکر نمود.

در نیویورک ۸۰۰۰۰ سقط جنین در یکسال و در فرانسه تا ۳۶۰۰۰ در ماه انجام یافته است. در سن پترزبورگ درصد سقط جنین طی پنج سال بیش از دو برابر شده است.

کنگره پزشکان پیروگوف قطعنامه‌ای تصویب کردند مبنی بر اینکه مادری که سقط جنین مصنوعی نموده نباید تحت هر گونه محاکمه جنایی قرار بگیرد و محاکمه پزشکان تنها زمانی صورت گیرد که این عمل را برای «مقاصد سودجویانه» انجام داده‌اند.

اکثریت در بحث موافقت نمود که سقط جنین ناپیستی قابل مجازات باشد، و طبعاً به مسئله به اصطلاح نئومالتوسیانیسم (استفاده از طرق ضد حاملگی) نیز مانند جنبه اجتماعی این مسئله برخورد شد. برای مثال، آقای ویگدورچیک، مطابق گزارش «روسکویه سلوو» (۳) گفت: «از طرق ضد حاملگی ناپیستی استقبال گردد» و آقای استراخان در میان ابراز احساسات رعدآسا فریاد برآورد:

«ما ناپیستی مادران را متقاعد کنیم که بچه دار شوید تا آنها در مؤسسات آموزشی معیوب شوند، تا از آنها بهره کشی شود، تا آنها به خودکشی سوق داده شوند!»

اگر این گزارش درست باشد این فریاد آقای استراخان که با ابراز احساسات رعدآسا استقبال شد، حقیقتی است که مرا متعجب نمی سازد. شنوندگان از بورژواها و خرده بورژواها، که روحیه تنگ نظرانه‌ای دارند، تشکیل یافته بود. چه چیزی بجز مبتذل ترین لیبرالیسم از آنها می توان انتظار داشت؟

به هر حال، از نقطه نظر طبقه کارگر به سختی امکان داشت که بیانی مناسب تر برای ماهیت کاملاً ارتجاعی و زشت «نئومالتوسیانیسم اجتماعی» از عبارت آقای استراخان که در بالا ذکر شد، بیابند. «... بچه دار شوید تا معیوب شوند...» تنها بخاطر همین؟ چرا آنها نتوانند بهتر، متحدتر، آگاهانه تر و مصمم تر از ما بر ضد شرایط فعلی زندگی که نسل ما را خانه خراب و معیوب می سازد، مبارزه کنند؟

این تفاوت بزرگ است که روحیه دهقانی، کاردستی سازی، روشنفکری و خرده بورژوایی را بطور عام، از روحیه پرولتری متمایز می نماید. خرده بورژوا می بیند و احساس می کند که به طرف خانه خرابی می رود، زندگیش مشکل تر می شود، مبارزه برای بقاء بی رحمانه تر از پیش می گردد، و موقعیت او و خانواده اش بیشتر و بیشتر نا امیدکننده می شود. این حقیقتی بی چون و چرا است، و خرده بورژوا بر علیه آن اعتراض می کند. اما او چگونه اعتراض می نماید؟

او به عنوان نماینده طبقه‌ای اعتراض می کند که نا امیدانه در حال زوال است، از آینده اش مأیوس است، غمگین و ترسو است. کاری نمی توان انجام داد ... ای کاش بچه‌های کمتری وجود داشتند تا [مجبور نباشند] رنج، عذاب، فقر و حقارت شدید ما را تحمل کنند - این ضجه خرده بورژوا است.

کارگر آگاه از این نقطه نظر به دور است. او اجازه نخواهد داد تا آگاهی به وسیله چنین ضجه‌هایی - هر اندازه هم که آنها بی ریا و از ته قلب باشند - تیره شود. بله، ما کارگران و

توده مالکان کوچک، زندگی ای را می گذرانیم که از رنج و ستم طاقت فرسایی آکنده است. اوضاع برای نسل ما سخت تر از نسل پدرانمان است. اما از یک جنبه ما خوش شانس تر از پدرانمان هستیم. ما آغاز به آموختن کرده‌ایم و به سرعت مبارزه کردن را می آموزیم - و مبارزه می کنیم نه مانند بهترین پدران ما که به عنوان فرد جنگیدند، نه برای شعارهای آتشین ناطقین بورژوازی که از نظر روحی با ما بیگانه‌اند، بلکه برای شعارهای خودمان و شعارهای طبقه مان. ما بهتر از پدرانمان می جنگیم. بچه‌های ما بهتر از ما خواهند جنگید، و آنها پیروز خواهند شد.

طبقه کارگر در حال زوال نیست، در حال رشد است، قوی تر می شود، جرأت می یابد، مستحکم می شود، خود را آموزش می دهد و در نبرد پولادین می شود. ما تا آنجا که موضوع مربوط به سرواژ، سرمایه داری و تولید خرد است، بدبین هستیم، اما تا آنجا که به جنبش طبقه کارگر و اهداف آن مربوط می شود به شدت خوش بین هستیم. ما هم اکنون پایه‌های عمارتی را ریخته‌ایم که فرزندان ما ساختمانش را به اتمام خواهند رساند.

بدین دلیل - و تنها بدین دلیل - است که ما دشمنان بی قید و شرط نئومالتوسیانیسم هستیم که تنها براننده زوجهای خرده بورژوازی بی احساس و خودپرست می باشد، آنهایی که با صدای لرزان زمزمه می کنند: «خدا بخواهد ما طوری از عهده خودمان برمی آییم. خیلی بهتر است اگر ما بچه‌هایی هم نداشته باشیم».

بدیهی است که این به هیچ وجه ما را از مطالبه الغای بی قید و شرط همه قوانین مخالف سقط جنین یا مخالف توزیع معلومات طبی در مورد اقدامات ضد حاملگی، و غیره باز نمی دارد. چنین قوانینی چیزی جز سالوسی طبقات حاکم نیست. این قوانین زخمهای مزمن سرمایه داری را بهبود نمی بخشند، تنها آنها را به زخمهای بدخیم تبدیل می کنند که بخصوص برای توده ستمدیده دردناک است. آزادی آموزش طبی و حمایت از حقوق ابتدائی دمکراتیک زن و مرد، چیزی سوای تئوری اجتماعی نئومالتوسیانیسم می باشد. کارگرانی که آگاهی طبقاتی دارند همواره بر ضد تلاشهایی که می خواهند در جامعه مدرن این تئوری ارتجاعی و جبونانه را بر متری ترین و قوی ترین طبقه، طبقه‌ای که بهترین آمادگی را برای بزرگترین تحولات دارد، تحمیل کنند، بی رحمانه مبارزه می کنند.

پراودا شماره ۱۳۷

۱۶ ژوئن ۱۹۱۳

کلیات آثار لنین، جلد ۱۹

توضیحات

۱ - مالتوسیانیسم: دکترین ارتجاعی که از طرف توماس مالتوس (۱۸۳۴-۱۷۶۶) ارائه شده بود، او گمان می کرد ثابت کرده که جمعیت از وسایل معاش سریعتر رشد می کند و فقر و بدبختی طبقه کارگر تحت سرمایه داری بخاطر رشد سریع جمعیت است، نه بخاطر استثمار سرمایه داری از کارگران.

مالتوسیانیسم کوششی از طرف ایدئولوگهای بورژوازی بود که سرمایه داری را تبرئه کند و اجتناب ناپذیری فقر و بدبختی طبقه زحمتکش را تحت هر سیستم اجتماعی ثابت کند، کوششی

برای اختفای علل واقعی شرایط اسفناک توده‌ها از آنها و منحرف کردن آنها از مبارزه بر ضد سیستم سرمایه داری.

مارکس بی رحمانه از تئوری مالتوس انتقاد کرد و ثابت نمود که فقر توده‌ها حاصل سرمایه داری و معلول سلب مالکیت کار بی مزد از کارگران توسط سرمایه داران است. او نشان داد که نابود کردن سرمایه داری و گذار به سوسیالیسم پایانی برای فقر و بدبختی طبقه کارگر است. مارکس نشان داد که در واقع هیچ قانون عمومی رشد جمعیت وجود ندارد و هر فرماسیون اجتماعی - اقتصادی قانون رشد جمعیت خودش را دارا می باشد.

در سالهای ۱۸۷۰ مالتوسیانیسم به شکل نئومالتوسیانیسم تجدید حیات کرد و کوشید فقر روزافزون سرمایه داران را با تئوریهای شبه علمی «پُر جمعیتی مطلق»، تقلیل محصول خاک و غیره توجیه کند. نئومالتوسیانیسم کنترل تولد، جنگها و بیماریهای اپیدمیک را بمثابة وسایلی برای نگهداری سرمایه داری و رفع بدبختی توده‌ها می انگاشت و بسیاری از طرفدارانش تبعیض نژادی را ابراز می کنند.

۲- کنگره‌های پیروگوف: کنگره‌های پزشکان روسی که از طرف جامعه پزشکان روس به یادبود جراح و آناتومیست بزرگ روس ن.ی. پیروگوف تشکیل می شد.

در این مقاله اشاره می شود به کنگره دوازدهم پیروگوف که در سن پترزبورگ از ۲۹ مه تا ۵ ژوئن ۱۹۱۳ برگزار شد.

۳- روسکویه سلوو (واژه روسی): روزنامه بورژوا لیبرالی که در مسکو از ۱۸۸۵ تا ۱۹۱۷ منتشر می شد.

[کمونستهای انقلابی](#)

<http://www.k-en.com>

info@k-en.com